

[Steen Folke]

som på, at en nulløsning ville indebære en reel opgivelse af Sjælland med Slotsholmen, dronningen og hele pibetøjet. I forsvarskommandoens oplæg hedder det om nulløsningen – jeg citerer:

»Forsvarsstrukturen på niveau I giver mulighed for, at forsvaret i begrænset omfang kan løse en række af de anførte hovedopgaver. Krænkelser i fredstid og under spændingsperioder af dansk territorium og dansk luftrum kan imødegås i begrænset omfang, hvorimod gennemførelse af et egentligt angreb på Danmark og et forsøg på at overtage kontrollen med adgangsvejene til Østersøen kun vil kunne forhindres i en meget kort periode. Da der på niveau I er meget begrænsede muligheder såvel for fornyelse af forsvarsmateriel og opbygning af beholdninger af ammunition m. m. som for opstilling af effektive mobiliseringsstyrker, begrænses forsvarets effekt og udholdenhed.«

Jeg har spurgt forsvarsministeren, om han er enig med forsvarskommandoens vurderinger, sådan som jeg har citeret dem her. Det fik jeg et svar på den 13. februar, som jeg vil gengive i dets helhed:

»Regeringen har som bekendt for nylig indledt forhandlinger med en række af folketingets partier om den kommende forsvarsordning. Forhandlingerne har udgangspunkt i et uændret forsvarsbudget efter den 1. april 1981, pris- og lønreguleret, og sker på grundlag af det gennemførte planlægningsarbejde, uden at regeringen har taget stilling til de i forsvarskommandoens rapport »Oplæg til forsvarsordning efter den 1. april 1981, fase 3« foretagne operative vurderinger af forskellige forsvarsstrukturer på forskellige økonomiske niveauer.«

Goddag, mand – økseskaft! Jeg synes ærlig talt, det er fantastisk, at man ikke kan få noget som helst at vide om regeringens vurdering af det oplæg fra forsvarskommandoen, som danner grundlag for regeringens udspil om et nyt forsvarsforlig. Forsvarsministerens besvarelse af forespørgslen i dag indeholdt jo intet til oplysning af dette spørgsmål.

Jeg forsøger mig nu én gang til her i salen: er forsvarsministeren enig med forsvarskommandoen i, at militæret på det, der hedder niveau I, kun har begrænsede muligheder for at løse sine opgaver? Og er forsvarsministeren enig med forsvarskommandoen i, at

en 3 pct.s årlig vækst i bevillingerne lige præcis er det, der skal til, for at militæret på mirakuløs vis skal kunne løse alle sine opgaver? Hvis det er rigtigt, er det ikke sært, at de borgerlige politikere kræver en årlig vækstrate på 3 pct., ligesom det også er politisk forståeligt – om end diplomatisk måske lidt upassende – at denne løsning under forhandlingerne er blevet bakket ivrigt op af den amerikanske forsvarsminister, Harold Brown.

Jeg synes, det er både sørgeligt og grotesk, at det i den grad er lykkedes for militæret og NATO-politikerne med assistance af villige mediefolk at gøre spørgsmålet om én procent fra eller til til det centrale i forbindelse med det nye forsvarsforlig.

Jeg skal nu tage nogle af de nok så væsentlige spørgsmål op, som jeg nævnte i motiveringen for forespørgslen. Det danske militærs funktion har i årevis været under omlægning, sådan at det nu i endnu højere grad end tidligere integreres i og underlægges NATO og i særlig grad USA og Vesttyskland. Denne tendens videreføres i forsvarskommandoens oplæg til nyt forsvarsforlig og i regeringens udspil, går jeg ud fra, så vidt jeg har forstået overhovedet.

Når regeringen, som jo altid er uhyre NATO-loyal, overhovedet finder det forsvarligt at anbefale en såkaldt nulløsning, som – det må erkendes – faktisk indebærer nogle personaleindskrænkninger, hænger det bl. a. sammen hermed. Det danske militær skal ikke have nogen selvstændig funktion, men alene fungere som »storebror« – USA's og Vesttysklands – forlængede arm. I forbindelse hermed reduceres hærens betydning, mens specielt flyvevåbenet udbygges. Samtidig koncentrerer den militære opbygning om Jylland, som via enhedskommandoen er snævert integreret med det tyske militær, og Sjælland nedprioriteres. Denne tendens findes i alle forsvarskommandoens alternativer. Det er også karakteristisk, at vistnok op imod halvdelen af udgifterne til materielanskaffelse i de kommende år vil være bundet til køb af de F-16 fly, som et flertal herinde vedtog i 1975. Jeg vil benytte lejligheden til at spørge forsvarsministeren, hvad man regner med at prisen bliver for de 58 F-16 fly.

Det er klart, at militæret – med eventuel bistand fra »storebror« – kan sættes ind imod såvel ydre som indre fjender – af syste-